

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdenka Kühna v právní věci žalobkyně **Základní odborové organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk** (označované též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“), identifikační číslo 71197176, se sídlem 783 25 Bouzov 8, proti žalovanému **Ministerstvu kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2008, č. j. 6 Ca 365/2007 - 127,

t a k t o :

- I. V řízení se bude dále pokračovat na straně žalobkyně s Odborovou organizací pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, identifikační číslo 26991934, se sídlem 783 25, Bouzov 8.
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 25. 1. 2005 domáhala u soudu zrušení fiktivního negativního rozhodnutí žalovaného, který v řízení o odvolání nerozhodl o odvolání a tím potvrdil fiktivní negativní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 8. 2008, č. j. 6 Ca 365/2007 - 127, zamítl žádost o ustanovení právního zástupce (bod I. výroku), zrušil fiktivní rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně ze dne 6. 12. 2004 proti rozhodnutí Národního památkového ústavu ze dne 30. 11. 2004, č. j. 9478/2004 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (bod II. výroku). Dále uložil žalovanému zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 175 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (bod III. výroku) a JUDr. Ireně Kohoutové, advokátce, přiznal odměnu za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti ve výši 2400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze po právní moci tohoto rozsudku (bod IV. výroku).

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojila proti bodu IV. výroku usnesení městského soudu kasační stížností s tím, že „ustanovené zástupkyni žalobkyně nemůže náležet odměna za úkon, který prokazatelně neprovedla, neboť žalobkyni neposkytla

žádnou právní poradou“. Žalobkyně zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyššímu správnímu soudu sdělila stěžovatelka prostřednictvím své předsedkyně, že Základní odborová organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk (označovaná též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“) se dne 12. 4. 2009 sloučila s Odborovou organizací pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, což doložila zápisem z členských konferencí a společné členské konference odborových organizací ze dne 12. 4. 2009. Z tohoto zápisu vyplývá, že obě organizace souhlasily se sloučením obou organizací tak, aby nástupnickou organizací byla Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu a aby tato nástupnická organizace vstoupila dnem 12. 4. 2009 do všech práv a povinností zaniklé Základní odborové organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk (označované též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“). Členská konference rovněž zvolila za předsedkyni Odborové organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu PhDr. H. P. Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu následně soudu sdělila, že je procesní nástupkyní bývalé žalobkyně a že požaduje, aby ve všech řízeních, které vedla bývalá stěžovatelka, s ní bylo pokračováno jako s účastníkem řízení.

Podle § 107 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), pokud právnická osoba ztratí způsobilost být účastníkem řízení a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou jejím procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří po zániku právnické osoby vstoupili do jejích práv a povinností, popřípadě ti, kteří po zániku právnické osoby převzali práva a povinnosti, o něž v řízení jde.

Z dikce ustanovení § 107 odst. 1 o. s. ř. plyne, že jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.

Protože původní stěžovatelka Základní odborová organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk (označovaná též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“) zanikla a její nástupkyně Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu uvedla, že hodlá vstoupit do řízení, které vedla zaniklá organizace, je Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu v předmětné věci její procesní nástupkyní nastupující v tomto řízení do práv a povinností oprávněné.

Nejvyšší správní soud rozhodl tak jak je uvedeno v bodu I. výroku, neboť je toho názoru, že o procesním nástupnictví účastníka nebylo v dané věci nutné rozhodovat samostatným usnesením a poté vyčkávat na právní moc tohoto usnesení, jelikož změnou v subjektu nedošlo ke změně osoby, která za žalobkyni jedná a která již mohla vyjádřit

k dané věci vše potřebné v předchozí fázi řízení. Zdejší soud tak rozhodl vázán zásadou procesní ekonomie a též s ohledem na skutečnost, že podaná kasační stížnost nemůže být věcně přezkoumána. Opačný postup by totiž vedl k formálnímu dodržení procesních předpisů za současného citelného rozporu se zásadou procesní ekonomie a bez jakéhokoli dopadu do práv a povinností žalobkyně.

Městský soud v Praze, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti, předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu.

Kasační stížnost není přípustná.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [ustanovení § 109 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)].

Předem dalšího odůvodnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že by měl formálně vrátit věc městskému soudu k postupu podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s., aby městský soud rozhodl o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Městský soud v Praze o této žádosti stěžovatelky nerozhodoval, neboť se s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. července 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244, domníval, že podaná kasační stížnost není přípustná.

Nejvyšší správní soud městskému soudu přisvědčil, jelikož s ohledem na konstantní judikaturu zdejšího soudu je podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. „*nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (především mezi účastníky řízení), ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Pod pojem placení nákladů řízení spadá jak placení nákladů účastníky řízení, tak i placení nákladů státem. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby (účastníka řízení - § 35 odst. 7 s. ř. s.).*“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. 2 Azs 76/2003 - 41, publikované pod č. 644/2005 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). Kasační stížnost proti takovému rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítne.

Nejvyšší správní soud v této posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od svého předchozího právního závěru, proto kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 123 s. ř. s. odmítl.

K tomuto postupu Nejvyšší správní soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek z řízení o kasační stížnosti a stěžovatelka v řízení o ní nebyla zastoupena advokátem. Vzhledem k zřejmé nepřípustnosti kasační stížnosti by totiž *jakýkoliv jiný postup byl zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie a*

nemohl by vést k ochraně práv stěžovatelky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244, dostupný na www.nssoud.cz).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2009

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu